

[Pinholt.]

Krisen hverken ved øgede Skatter eller ved øgede Understøttelser, og jeg maa sige, at det, som jeg ansaa for at være det forfejlede ved Forliget i 1931, var, at man gav Understøttelser i Stedet for at hjælpe paa anden Vis. Hvis man den Gang i Stedet for at holde Sterling paa 16 havde ladet Sterling gaa op til en Kurs paa 20 Kr., vilde det have været en langt større Hjælp til Landbruget end den, Landbrugerne fik gennem de Penge, der blev udbetalt dem.

Vil man hjælpe Erhvervet, tror jeg ikke, det nytter at gaa uden om at søge at skaffe de bedste Muligheder for, at Landbruget kan blive rentabelt. Thi vort Landbrug har gennem Tiderne og gør det ogsaa nu spillet en uhyre grundlæggende Rolle for vore Finansier. Det har jo, hvad det ogsaa har rost sig af, konkurreret paa det udenlandske Marked til Verdensmarkedets Priser. Naar det ikke nu kan klare sig, er det, fordi det ikke kan faa Verdensmarkedets Priser. Man spærrer for det alle vide Vegne, og derfor kan vi ikke faa Verdensmarkedets Priser og kommer derfor i store Vanskeligheder.

Men før Landbruget igen bliver rentabelt, faar vi ikke Bund i vor offentlige Økonomi eller i Erhvervenes. Hvad Landbruget har hjembragt gennem Tiderne af Midler til dette Land, og som vort Folk har levet højt paa, er beundringsværdigt. Det har jo ikke blot fremstillet Kvalitetsvarer, men faaet en betydelig Overpris, som gennem Tiderne er gaaet op i Hundreder af Millioner. Hvordan man end ser paa det i alle andre Samfundslag, saa maa man komme til Erkendelse af, at før man faar Bund i Landbrugets Økonomi, faar man ikke Bund i Landets Økonomi.

Med Hensyn til det aflagte Statsregnskab er der fra forskellige Sider hævdet, at der burde være opført et Driftunderskud i Stedet for et Driftoverskud. Jeg er ganske enig med dem, der mener, at rigtigt opstillet som i tidligere Tider vilde der have været et Underskud paa 20 Mill. Kr. Jeg mener, det er ganske urigtigt, saadan som det er vedtaget her i Salen, at de 16 Mill. Kr., som er brugt til Krisehjælp, føres paa § 26 og Indtægten paa § 5. Derved søger man at overføre Indtægterne fra Formueparagraffen til Driftsparagraffen. Disse 16 Mill. Kr. sammenlagt med en Del af Kursdifferencefonden vilde have udgjort en Snes Millioner Kroner, som er det egentlige Underskud paa Driften for det Aar, der er gaaet.

Men den tidligere Finansminister fik jo her i denne Sal Lov til at opføre Regnskabet paa den Maade, uanset at man havde gjort opmærksom paa, at det i Virkeligheden var det samme som at pynte paa Regnskabet, og den nuværende højtærede Finansminister har jo ikke andet at gøre end at aflægge Regnskabet efter det, der er vedtaget her. Men jeg har den Tillid til den nuværende Finansminister, at han ikke vil gaa videre ad disse bogholderimæssige Veje, som ikke gør Sagen klar, men uigennemskuelig. Han har jo selv været Borgmester, og som gammel Kommunalmand ved han, at Kommunerne har at holde Rede paa, hvad der hører til Driftsregnskabet, og hvad der hører til Kapitalregnskabet, og hvis man ikke gør det, kommer man i Konflikt enten med Amtsrevisionen eller med Indenrigsministeriet. Derfor har jeg den Tro til ham, at han ikke vil fare videre ad de Veje. Thi disse bogholderimæssige Opstillinger kan være gode nok; men de kan føre til Forhold, som gør, at vi ikke rigtigt ved, hvor vi er, og det er meget uheldigt.

Jeg vil slutte med at sige, at efter min Mening er Forholdene ikke lyse for de offentlige Finansier i Danmark. Skattetrykket er betydeligt. Vi kan regne med, at vi har et Skattetryk paa et Par og tyve pCt. til Stat og Kommune, og jeg regner ikke med, at vi gaar lyse Tider i Møde. Jeg tror, der er al mulig Anledning til at se meget alvorligt paa den offentlige finansielle Situation, og man helbreder, som sagt, ikke ved Udskrivning af nye Skatter. Hver Gang man drejer paa Skatteskruen, griner Arbejdsløsheden mod den, der drejer paa Skruen. Det er i Virkeligheden den første Følge, der opstaar deraf.

P. Mortensen: Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger om Forholdene i Sønderjylland. Hvert Aar siden Genforeningen har vi jo her haft Forhandlinger, som særlig har beskæftiget sig med Forholdene dernede, idet man — hvad der jo ogsaa er ganske rigtigt — har erkendt, at der dernede maa være særlige Forhold til Stede, eftersom denne Landsdel tidligere har været tysk Omraade.

Det Erhverv, der altid særligt har været Tale om, naar det taltes om Kriseforanstaltninger, har været Landbrugserhvervet, og man har fra alle Sider maattet erkende, at Vanskelighederne netop for Landbruget ogsaa dernede har været de største. Der er da ogsaa vist en stor Imødekommehed